

kriminality. Zahrnuje preventivní aktivity sociálního i situačního charakteru a zapojuje co nejvíce subjektů – rodiče, učitele, vychovatele, orgány státní správy, policii a jiné subjekty.

V České republice je ohrožené mládeži věnována celá řada dílčích projektů, na které je věnováno nemálo finančních prostředků. Jenomže tyto projekty naráží na celkovou nekoncepčnost, která se projevuje nefunkčností a nesystémovostí. Tato nefunkčnost je samozřejmě drahá a neefektivní.

Rovněž tak jsou v České republice vynakládány nemalé finanční prostředky na prevenci kriminality a prevenci je věnována stále větší pozornost. Moderní pojmání trestní politiky je koncentrováno do restorativní justice. Novelty trestních kodexů otevřely prostor pro humánnější a účinnější postupy. Zákon o soudnictví ve věci mládeže dává prostor pro individuální terciární prevenci protiprávní činnosti mladistvých, mladých dospělých a dětí do 15 let.

Jedním z nejdůležitějších úkolů je poskytování pomoci kriminalitou ohrožené mládeže co nejdříve a ve vzájemné součinnosti všech zainteresovaných subjektů.

6. Z á v ě r

Některé závěry, zejména u statistických tabulek, jsou již uvedeny v textu pro odlišení nuancí jednotlivých druhů trestných činů mladistvých. Proto se v této části omezím na závěrečná souhrnná konstatování platná pro celou diplomovou práci.

U dětí dochází od roku 1989 k nárůstu počtu trestných činů. Od roku 1996 se zvýšil počet dětí na celkové kriminalitě. Po roce 1999 došlo ke stabilizaci situace a od roku 2001 začal počet dětských pachatelů na celkové kriminalitě výrazně klesat. Klesl až tak výrazně, že v roce 2007 se dostal na dlouholeté minimum.

Vývoj celkové kriminality mladistvých je obdobný jako u dětí s tím, že nárůst probíhal výrazněji a počet trestných činů kulminoval v roce 1996, v roce 1997 došlo ke snížení, které pokračovalo i v dalších letech, což představuje výrazně sestupný trend kriminality mladistvých v letech 1997 – 1999. Celkově od roku 1989 vzrostla kriminalita mladistvých o 166 %.

Ve srovnání s celkovou kriminalitou v ČR, která se od roku 1989 zvýšila v roce 1999 o 253,3 %, tj. 3,5 x, kriminalita mladistvých vzrostla o 166 %, tj. 2,7 x, kriminalita dětí vzrostla o 250 %, tj. 3,5 x. Rok 2000 měl ještě vzestupnou tendenci, ale od roku 2001 nastal sestupný trend, který pak pokračoval i v následujících letech. V roce 2007 registrovaná kriminalita mladistvých klesla až na 2,26 % z celkové kriminality.

Kriminalita mladistvých a dětí se vyvíjí v souladu s kriminalitou celé společnosti, dokonce lze konstatovat, že podíl mládeže na celkové kriminalitě byl v roce 1999 nižší o 1,17 % než v roce 1989.

Podle vývoje počtu trestných činů, podle struktury a charakteru naší společnosti, podle ekonomických možností současné mládeže a podle platné a uvažované legislativy se dá předpokládat, že dosavadní stagnace kriminality dozná v nejbližších letech změn. Podle mého

názoru se toto bude týkat především růstu trestných činů v dopravě, ale i běžných trestných činů, kde ještě nebylo nepochybně dosaženo maximální hranice.

Jak pachatelé obecně, tak i mladiství pachatelé zintenzivňují svoji trestnou činnost a to se v budoucích letech jistě projeví i ve statistikách. Současný značný pokles kriminality mládeže nelze zcela jednoznačně vysvětlit. Někteří autoři i občas zpochybňují statistiky s ohledem např. na údaje z Prahy a výsledky viktimologických výzkumů.

Každé zvýšení počtu evidovaných trestných činů není nutno hodnotit jako negativní jev. Pokud poroste objasněnost trestných činů a zvýší se počet evidovaných trestných činů na úkor latentních, tak takový vývoj můžeme hodnotit jenom pozitivně. Ale s ohledem na současnou situaci a značný pokles kriminality, který nám předkládají statistické údaje, můžeme konstatovat, že není možné, aby byl tento vývoj dlouhodobě udržitelný a asi není pravděpodobné, že by takovýto vývoj mohl trvat neustále.

7. Resumé

Some conclusions, particularly statistic charts, are included in the text for differentiating nuances of individual types of crimes committed by young people. Therefore in this part I am focusing only on concluding summarizing statements that apply for the entire diploma work.

There has been an increase in the amount of crime committed by children since 1989. Since 1996 the number of children involved in crime as a whole increased. After 1999 the situation stabilized, and since 2001 the number of child offenders involved in crime in general has sharply declined. It has declined so sharply, that in 2007 it was at a minimum compared to several years.

The development of overall crime of adolescents is similar to that of children, but the increase was sharper and the number of crimes culminated in 1996. In 1997 adolescent crime decreased, and this continued also in further years, which is represented by a substantial declining trend of adolescent crime during the period of 1997 – 1999. Overall since 1989 adolescent crime has risen by 166%.

In comparison to overall crime levels in the Czech Republic, which have risen since 1989, in 1999 by 253% which means 3.5 x, adolescent crime rose by 166% or 2.7 x, and child crime rose by 250% or 3.5 x. In 2000 there was still an increasing tendency, but since 2001 there has been a declining trend, which continued in subsequent years. In 2007 registered crime of adolescents fell to only 2.26% of crime as a whole.

Crime among adolescents and children has been developing in a way that matches crime trends across the society, and it can even be stated that the proportion of young people in overall crime in 1999 was 1.17% lower than in 1989.

Based on the development of the number of criminal offenses, based on the structure and nature of our communities, according to economic opportunities for young people today and based on valid and considered legislation the stagnation of crime so far can be expected to undergo changes in the next years to come. In my opinion this will mainly involve a rise in